

Villumsen: Det maa være en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. Kjær mener at have hørt mig udtale, at Socialdemokrater ikke havde nogen Kærlighed til ikke-forsikrede arbejdsløse. Det har jeg overhovedet ikke udtalt mig om. Det, jeg har sagt, er, at der er ingen Grund til at tro, at de sociale Udvalg i Bykommunerne har nogen særlig Kærlighed til de ikke-forsikrede Landarbejdere, som ikke mindst ved Efteraarstide indvandrer til Byerne. Hvis man, saadan som Venstre ønsker det, lukker for Refusionen for Beløb, der udbetales i Henhold til Forsorgslovens §§ 293 og 297, Stk. 2, saa vil det uvægerlig blive saadan, at de vanskeligt stillede Kommuner ikke altid vil være i Stand til at skaffe de Beløb, de kunde ønske at udbetale. Derfor, saadan som de arbejdsløse nu engang er fordelt her i Landet, ulige fordelt, vil det være uretfærdigt, hvis man unddrager de vanskeligt stillede Kommuner Refusion af de Beløb, som udbetales i Henhold til de her nævnte Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen fremsatte en Udtalelse, gaaende ud paa, at Kommnehjælpen virkede tillokkende for mange, og at Kredsen af understøttede som Følge deraf er blevet udvidet. Det er ikke rigtigt. Enhver, der kender Forholdene ude i Kommunerne, ved, at Kredsen af understøttede er svingende udelukkende i Forhold til Arbejdsløsheden, og at der ikke er noget som helst andet, der spiller ind. For øvrigt viser de Beløb, der er udbetalt i de Aar, der er gaaet siden Socialreformens Gennemførelse, ikke særlig store Udsving. Derfor synes jeg, vi her i Folketinget bør fritages for den Slags Overdrivelser, gaaende ud paa, at Kommnehjælpen virker tillokkende, saa at de unge holder Ferie for Socialunderstøttelsen o. s. v. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Kjær var inde paa noget af det rigtige, da han i sine sidste Bemærkninger udtalte, at den største Skavank var de store Forskelligheder i Administrationen. Nu ønsker Venstre, at Aldersrentesatserne skal lægges til Grund, medens Socialministeriet i Cirkulæret er gaaet ind for, at det skal være Invaliderentetaksterne. Naar Forholdet endda var det, at man i alle Kommuner søgte at nærme sig Aldersrentens Takster, vilde det betyde et Fremskridt i Forhold til det, vi er Vidne til i Dag, men der er mange, som endda ikke gaar derop til, og derved fremkommer der en urimelig stor Forskel. Hvis der derfor skal være Tale om at holde sig til det forsikringsmæssige, saadan som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ønskede det, maa den

nødvendige Betingelse være, at det bliver Socialministeriets Fortolkning, der følges, saa at Invaliderentens Satser lægges til Grund, og at Amterne ved Klager indskærper dette over for Kommunerne. Det afgørende er efter min Mening ikke Begrænsning gennem Lovbestemmelser af selve Beløbenes Størrelse, men at der skønnes rigtigt med Hensyn til, hvem der bør have Hjælp, og at der administreres paa en saadan Maade, at den enkeltes Ansvar ikke forflygtiges. Dette kan man nu engang ikke fastlægge ved Lovbestemmelser. Det maa, som det ærede Medlem Hr. Nøhr saa klart har givet Udtryk for, være Kommunalbestyrelsernes, de sociale Udvalgs Opgave. Det er dem og kun dem, der kan skabe rimelige Forhold paa de sociale Understøttelsers Felt. Vi forvort Vedkommende har den Opfattelse, at de sociale Udvalg i det store og hele løser deres vanskelige Opgave under Følelsen af Ansvar, for mange Landkommuners Vedkommende maaske med en for stor Følelse af Ansvar over for Skatteyderne og for ringe Følelse deraf over for de socialt nødlidende, som trænger til en Haandsrækning.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Kjær gjorde opmærksom paa, at Venstres Forslag maatte forstaaes paa den Maade, at naar det var konstateret, at der var arbejdsløse, som kunde udføre Arbejde, skulde der lukkes for Understøttelsen, og det ærede Medlem føjede saa til: saa kan Ungdommen jo tage ud og søge Arbejde. Det er dog vist at vende Sagen paa Hovedet, for det kan vel ikke gennemføres i Praksis alene af den Grund, at det, som bekendt, koster Penge at komme rundt i Landet. Men naar man nu engang har oprettet Centralarbejdsanvisningskontorerne— og her maa jeg sige, at Venstre har ikke været de mindst ivrige for at faa dem oprettet —, saa maa Landbrugere, der ønsker Arbejdere anvist, henvende sig til Centralarbejdsanvisningskontorerne, der jo har Regnskab med den Arbejdskraft, der er til Raadighed, ikke alene i den Kommune, hvor man i det enkelte Tilfælde søger Arbejdskraften, men rundt omkring i Landet. For saa vidt de arbejdsløse saa nægter at tage dette Arbejde, ja, saa indeholder Arbejdsløshedsloven bestemte Regler for, hvornaar de paagældende mister Understøttelsen. Det ærede Medlem sagde, at han havde læst i Regeringspressen, at Spørgsmaalet ikke var færdigbehandlet endnu, for der vilde formentlig komme en Kommission. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at det er rigtigt. Ikke alene Spørgsmaalet om